

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. szeptember 4.

49. szám.

Kürtös körerdész.

A kürtös kalács egyik speciális eledele az erdélyieknek, kivált a szászoknak s elterjedtségére nézve vetekedik a tordai pogácsával. Nem rossz eledel annak, aki barátja az olyan ételeknek, a melyben nincs csont. Megeszi azt szívesen gazdag és szegény egyaránt.

A kürtös körerdész már nem szegény embernek való csemege, ilyen csak nagyon nagy urak engedhetnek meg maguknak, a szegényebb fajta nép nem is igen tudja, hogy ilyen is van vagy lehet a világon. Hogy kell lenni és hogy nagy uraknak való, bizonyítani látszik egy több napi lapban megjelent pályázati hirdetés, melyet kuriózumkép mi is beiktatjuk lapunkba, még pedig annak is a legelejére, nehogy bárkinek is elkerülje figyelmét, mert van abban a kürtösségen még más is olyan, a mi kiváló figyelmet érdemel. Az érdekes pályázat a következő:

„Pályázat. Egy hercegi uradalomhoz szakképzett körerdész kerestetik, ki föltétlenül megbízható egyén, jó vadász és kürtös. Járandóságai a lótarási átalány beleértésével: 1400 korona készpénz, 7 hold szántó föld haszonélvezete, 4 darab szarvasmarha-tartás, lődiak és egyenruha. Ajánlatok német nyelven „M. S. 50“ alatt Malackára (Pozsonymegye) intézendők.”

Ugyanennek az uradalomnak egy másik pályázatát is volt szerencsénk látni s ugyancsak

napilapok hirdetési rovatában, a melyben főerdészt keresett, akadémiai képzettséggel, de szinte azzal a feltétellel, hogy a pályázó jó kürtös legyen.

Annak, hogy ezek a pályázatok sem az Erdészeti Lapok, sem a Magyar Erdész, sem a Vadász Lap sem pedig a mi lapunk hasábjain az illető uradalom nem hirdette, kell valami háttérnek lenni s mi a szöveget fejen véljük találni akkor, a midőn annak a véleményünknek adunk kifejezést, hogy ez egyenesen azért történt, hogy szakközölyök ne vehessenek arról tudomást s ne legyen alkalmuk kiböngészni abból olyan dolgokat, a melyeket nem csak lehet, de kell is szóvá tenni minden magyar szaklapnak.

A mint a pályázatból kivehető, azt egy hercegi uradalom bocsátotta ki, mely azonban nevét óvatosan eltakarja „M. S. 50“ alá, mert ilyen jel alatt kívánja a kérvényeket Malackára, Pozsony vármegyébe címezni.

Utána néztünk az Erdészeti Zsebnaptárban s itt úgy találtuk, hogy Malackán hercegi uradalom csakugyan van, és pedig herceg Pálffy Miklós hitbizományi uradalma s így alapos a gyanunk, hogy az említett pályázatok is ez az uradalom hirdette, bár lehetne az egészet misztifikációnak is venni, mert akárhányszor akadnak ilyen jelígyes hirdetések, melyeknek csak az a céljuk, hogy a tapasztalatlan pályázók állás-szerzés ürügye alatt megsarcoltassanak.

Feltéve azonban, hogy a pályázatot csakugyan az a hercegi uradalom tette közé, előtérbe lép az a kérdés, hogy tulajdonképen mi közünk van nekünk ahhoz s mit ártjuk magunkat más emberek dolgába. Hát nehogy fogadatlán prókátoroknak látszassunk lenni, rövid pár szóban elmondjuk itt azt, hogy mit találunk olyan kivetni valót a pályázatban, a mi minket nem csak feljogosít arra, hogy a pályázat tartalmát bonckés alá vegyük, de egyenesen kötelességünké is teszi azt.

Első, a min a pályázat olvasásával megütköztünk, az, hogy az ajánlatok német nyelven küldendők az előbb említett jelzés alatt. Egy magyarországi hercegi uradalom tehát, a melynek tulajdonosa még hozzá tűzsgyökeres magyar mágnás, nem a hazai hivatalos nyelven, hanem a nekünk idegen német nyelven kívánja a hozzá intézett pályázati kérvények megszerkesztését. Már bocsánat, nem vagyunk sovínisták, hanem ez még sem járja. Ha egy Németországból ide szakadt nálunk birtokossá lett mágnás megtartja német anyanyelvét s uradalma hivatalos intézkedéseit is ezen a nyelven téteti, ezt még értjük s ha nem is helyeseljük, de nem is kárhoztatjuk; utóvégre is az anyanyelv mindenki előtt kell hogy szent legyen, hanem ha illet egy magyar mágnásnál tapasztalunk, annak elítélésére nem találunk elég súlyos szavakat.

Azzal már régen tisztában vagyunk, hogy nagy uraink előszeretettel importálják hozzánk a

német és cseh jágereket és fürstereket s még kocsisuk is ha véletlenül magyar, leberetváltatják a bajuszát, hogy legalább külsőleg megnémetesítsék, zsinóros nadrág helyett pedig térdig érő bugyogóba s azon alul kamásliba bujtatják, szóval kiforgatják emberi mivoltából s ez eléggé sajnálatos dolog, de hát utóvégre is bele kell törödnünk, mert ebben nekik senki sem parancsolhat, annyit azonban joggal megkívánhatunk tőlük, hogy az ilyen német hadat legalább titokban csempésszék be s ne tegyék nyilvánossá a lapokban is hazafiatlanságukat.

Hogy ez nagyurainknál — tisztelet az egyes kivételeknek — így van, bizonyítja, hogy herceg Eszterházy uradalma a csak minap létesített egy tulajdonai vadászati hivatalhoz beosztott 1 fővadász, 3 közvadász és 9 kerülőből álló személyzeténél a német nyelvet mint kelléket kötötte ki s a fővadász, ki állomását már csakugyan el is foglalta (nevét nem akarjuk említeni,) egy kukkot se tud magyarul.

A közölt pályázatnál tehát ez lenne az egyik s talán a legfőbb kifogásunk.

A másik kifogásunk, melyet a pályázat tartalma ellen emelünk, annak egyik szinte komikus kíváncsi, nevezetesen az, hogy a pályázó körerdésznek vagy főerdésznek jó kürtösnek kell lennie. Lesznek tehát ezután már trombitás erdészeink is. Jó ezt tudni most, a mikor éppen a selmecbányai erdészeti akadémia rekonstruálásán fáradoznak, legalább így ideje-

A japánok tűzkeresztsége.

Az immár félesztendő japán-orosz háborúnak mostanáig is egyik legjelentősebb eseménye a Jalumentí ütközet, a szárazföldi japán hadsereg tűzkeresztsége. A Jalu-folyó mandzsuri partján levő magaslatokon Vicsuval szemben volt az oroszok első védelmi vonala, ezt kellett áttörniök a japánoknak, hogy Mandzsuriába benyomulhassanak s újabb csapataikat már Mandzsuriában szállíthassák partra, a melyekkel azután Port-Arturt elzárták az orosz hadseregtől. A japánoknak erről a következményeiben nagyfontosságú győzelméről számol be alább egy európai szemtanúnak, Gottberg Otto berlini újságírónak leírása. Gottberg Szeultól kezdve Kórea északi részén át kísért a japán csapatokat egész a

Jaluig, a hol az első nagy szárazföldi csatát végig nézhette az orosz csapatokkal szemközt levő magaslatról. Leírása ezért különös érdeklődésre tarthat számot annál inkább, mert élénk közvetlenséggel úgy adja elő a Jalu-menti tragédiát, a mint a szeme előtt lejátszódott.

... Ragyogva kelt föl a nap, május elsejének napja, a Jalu napja, az orosz sereg ellensége, de a japánok hűséges barátja. Egy nagyobb esőzés az utolsó három nap alatt megakadályozhatta volna a japán gyalogságot abban, hogy a folyót átgázolja.

A fehér homokon a zöld magaslatokon milliárdnyi harmatcsepp csillogott. Virágzó tavaszi pompában díszelnek a hegyek lejtői. Hűvös, friss és tiszta volt a levegő. Lenn a völgykatlanban villogva fénylenek a fegyverek. A katonák arca örömtől ragyog. A tisztek mellén ragyognak a rendjelek, oldalukon csörög a kard. Valóban napfényes ünnep volt ez a nap!

Pontban hat óra 30 perckor a japán tüzéség hadállásában elsütik az első ágyut. Mielőtt a folyó völgyében tompán és kihívóan visszhangzott dörrenése, szem-

korán lehet gondoskodni egy trombitás tanszék felállításáról. Örüljete, akademikusok, ezentul nem lesz a fő kíváncsi, hogy az erdészeti szakmában legyetek kitűnőek, sőt ennek ismerete talán egészen fölöslegessé is válik; elég lesz, ha jól trombitálni megtanultok s előhaldástok a hercegi uradalmakban biztosítva lesz.

Oda jutottunk tehát, hogy hazánk egyik büszkeségét, az erdészeti tiszt szemeizetét nagyuri passzióból muzsikássá degredálják s trombitáltatnak vele. Az, hogy ez a trombitálás csak a vadászatra szorítkozik, — mert nem gondoljuk, hogy a pályázatot kiíró uradalom tulajdonosa az asztalnál akarja vendégeit fővagy körerdésze kürtölésével mulattatni, — nem sokat enyhít az eset súlyos voltán, mert akár-hogy vesszük is a dolgot, meglehetősen lealázó dolog az, hogy egy akadémiát végzett, a műveltség magas fokán álló férfiú a kürtös szerepére legyen kárhoztatva. Ha a nagyuraknak szép kúrthangokban tetszik gyönyörködni, ám fogadjanak fel maguknak erre külön kürtösöket, találjanak a katonabandákban elég kitűnő cseh trombitást, aki szebben fogja fujni a vadász-kürtöt mint a legkitűnőbb akademikus.

Midőn pedig ilyenén módon tiltakoznánk az erdőtisztek lealacsonyítása ellen, legyen nekünk megengedve, hogy az eszmetársulás elvé-nél fogva kissé kitérjünk az altisztek hasonlatos viszonyaira is.

(Folytatása következik.)

ben az Aiho-szigettől keletre levő magaslaton fölillant a lecsapott gránát. Ez a lövés volt a jeladás.

A következő pillanatban a föld megremegett lábunk alatt s tulnan a lejtő inogni látszott. Kétszáz ágyutorok okádtá feléje a pusztító tüzet. Megkezdődött a csata érces zenéje cikkázó villámlással és füsttel s az ágyuk menydörgő zajának a széles völgyben végighangzó dübörgő visszhangjával. Kicsinek, aprónak érezte magát az ember s önkéntelenül elnémult.

Teljes tíz percig repült a lejtőkön visszhangozva a japánok érces kihívása át az orosz magaslatok felé, minden dörrenésre várva a választ. De csak visszhangja tért vissza a folyón át hozzánk. A magaslatok némák maradtak.

A katonák egymásra néznek s szemük néma kérdést fejez ki. A kapitány fejét csóválja.

Az ágyuzás tovább folyik. A japán gránátok az ellenséges magaslatokon minden darabka területet végig tapogatnak. Minden csucs fölött srapellet robbannak szét. A magaslatok némák maradnak.

A téli gyümölcs elraktározásáról.

A ki a piacokat és a kereskedelmi szokásokat tanulmányozza, hamarosan rájön arra, hogy a közvetítő kereskedelem félárakat venni nem szeret, sőt ellenkezőleg csak a teljesen kész árukat veszi át, olyan állapotban a minőben azt a fogyasztók keresik. Már pedig az értékesebb téliérésű alma- és körtegyümölcsök akkor, a mikor a fájukról lekerülnek, fogyasztásra még nem valók: éretlenek. A ki az ilyeneket ősszel piacra viszi, arra sem számíthat, hogy azt a fogyasztók megveszik és majd elraktározzák, — hiszen nem is tudnák hová? — sem a kereskedők nem hajlandók raktárakat rendezni be erre a célra. De nem is ismeri se a közönség, se a kereskedővilág annyira a gyümölcsfajtákat, hogy a még éretlen, kemény, élvezhetetlen gyümölcsben képes volna felismerni azt az értéket, a mely azt a gyümölcsöt majd több hét, sőt talán több hónap múlva méltán megilleti; így aztán meg se veszi azt, vagy ha igen — akkor csak potom áron. Innen van az, hogy téli almafajtáinkat ősszel többnyire a külföldi almaborgyárak számára vásárolják össze rendkívül alacsony áron, télen át pedig — nem lévén eltartott almánk — Stájerországból, Csehországból özönnel hozzák piacainkra a selejtes gyümölcsöt, a melyért 3—5-szörösét is fizetjük annak az áru-nak, a mit ősszel elvesztegetett sokkal finomabb gyümölcsünkért kaptunk. A Tirolból behozott őszi almák árát pedig még csak össze se lehet hasonlítani a mi almáink őszi áraival.

A téli gyümölcsöt tehát el kell raktározni.

A hibás gyümölcsöt természetesen sehol és sehogy sem lehet huzamosabb időn át romlatlanul megtartani,

A gránátok messzebb tapogatóznak tul a folyón. Hangosabban, zajosabban szál az ágyuk torka. Odaát néma csend.

Kuroki vezérkara előtt a domb tetején állott, néhány száz méternyire tőlünk. A messzelátón át minden arcot jól meglehet ismerni. Minden arcról egy kérdés volt olvasható. — Gyakran pillantottam át oda az utolsó percek alatt: az emberek jobban érdekeltek, mint az események.

Az imént Kuroki még nyeregben volt. Most le-szállott a lováról. Kezét kardja markolatán tartva állott, szétterpesztett lábbal. Kissé meggörbült, felső teste előrehajolt. Szeme csaknem fehér bajuszán át a néma magaslatokat fürkészte. Kuroki ezuttal nem szivarozott! Bizonyára előtte is az a kérdés lebegett, a mely lenn három hadosztály sorait foglalkoztatta s fönn a tisztek és nézők suttogva, közeledtek egymással: Elvonultak volna az oroszok?

Volt még egy lehetőség: megvárják a támadás kifejlődését, hogy azután biztos állásaikból zúdítsák a

de még a hibátlan gyümölcs is csak megfelelő helyiségben őrizhető meg ép állapotban.

Szokták ugyan a nagyon kemény husu és nem érzékeny fajtájú almát a vermekben is teleltetni, de könnyen érthető, hogy az ilyen összehalmozott gyümölcs, ha egyéb baja esetleg nem történik is, mindenesetre megnyomódik és a nyomások helyén megfoltosodik; azután meg is dohosodik. Az ilyen gyümölcsnek pedig nagyon kevés piaci ára van.

Finomabb almafajtáink és körtéink eltartásához alkalmasan épített és berendezett helyiségre van szükségünk.

Az ilyen helyiség jó hűvös, nem igen változó hőmérsékletű, de mindenesetre fagymentes legyen. A megfagyott gyümölcs, ha kienged a fagy, igen gyorsan, jóformán már néhány óra alatt, rothad, elpusztul. Ne legyen hát az eltartó helyiség kitéve a téli zord időnek, a fagyasztó szeleknek; vagy ha ez el nem kerülhető, akkor megfelelően védelmezve legyen körös-körül és felülről a fagy behatolása ellen. Ne legyen az eltartó helyiség levegője se tulságos száraz, se tulságos nedves. Nagyon száraz levegőben a gyümölcs gyorsan fonnyad, nagyon nedvesben meg könnyen tanyát üt rajta a penész. Ne legyen a helyiség nagyon világos, mert az ilyenekben az érés nagyon rohamosan lehet; a miért is a legjobb, ha a helyiséget a gyümölcsraktározás idején besötétítve tartjuk.

A kinek lakó- vagy gazdasági épülete belsejében van olyan felesleges helyisége, pincéje vagy kamrája, a mely a fenti kívánalmaknak megfelel vagy kisebb változtatásokkal ilyenné átalakítható, az könnyen berendezheti ezt gyümölcskamrájának; mindössze még a belső berendezésről kell gondoskodnia, a mit egy kis ügyességgel maga is elkészíthet. De már a kinek ilyen helyisége nincs, az kénytelen ilyenről gondoskodni.

Tallian földmívelésügyi miniszter rendelete az

pokol tüzeit a japánokra. Japán gyalogos őrzőerők és koreai kémek máig tegnap azt jelentették, hogy huszezer orosz áll Antung és Csiléencsang között.

Nem volt kizárva, hogy sértetlenül állanak a magaslatok mögött, a melyektől Kuroki gyalogságát, a mikor már átkelt a Jalun, mindössze 1200 méternyi homokos térség választotta el. De lehetséges volt az is, hogy éjnek idején megkezdték a visszavonulást. A néma magaslatok ez utóbbit látszottak bizonyítani. E percekben bizonyára voltak, a kik visszagondoltak Oroszországnak egy másik, hatalmasabb ellenségére, a ki Oroszországban csak elhagyatott pozíciókat talált s végül a serege mégis megsemmisült.

Kurokin külsőleg nem látszott a felelősség súlya, a mely ránehezedett. Belsejében talán katonai pályájának legnehezebb óráját élte át. Láttam, a mint ordonnánsza átadta szivartárcáját, egy szárnysegéd égő gyújtót tartott eléje, kezével óva a lángot, Kuroki újra szivarozott, lassan mint a ki élvezi a dohányzást, még mindig fürkészve a magaslatokat. Azután megfordult. A

olcsó gyümölcskamrák normál-terveit Jánosházy László kir. mérnök elkészítette. Összesen négy terv készült, a legdrágább se éri el az 1500 koronát. A terveket helyénvaló lesz figyelembe venni.

A ki a gyümölcsét téli eltartásra szánja, az nagy gondot fordítson a fajták megválasztásán kívül a gyümölcs épségére.

Mindenek előtt ne szedje a gyümölcsöt le tulkorán. Az ilyen gyümölcs ugyanis eltartás közben többnyire megfonnyad, a nélkül, hogy teljesen megérne; nem lesz a körte olvadóhusu, leves és izletes, hanem káposztatorzsához hasonló kemény, roppanós husu és izetlen s többnyire fanyar marad. A késő érésű gyümölcsöt legjobb október közepén vagy annak vége felé szedni le, vagyis addig a fáján maradhat az, a míg a levelek épek, mert ez ideig a gyümölcs folyton fejlődik; de szedjük le akkor a mikor az időjárás már fagyokkal fenyeget. Esetleges kisebb deret az ilyen gyümölcs ártaalom nélkül kiáll. Esős időben szedni a gyümölcsöt nem ajánlatos. Lerázni vagy leverni a fájáról a gyümölcsöt nem szabad; tiszta kézzel kell azt, egyenként megfogva, óvatos csavarintással leválasztani a fájáról; még pedig ügyelve, hogy a szára és a hamvassága ép maradjon, továbbá, se valamely galy, se a körmünk meg ne sértse; a legkisebb karcolás, a mi talán nem is látszik, a gyümölcs korai pusztulását okozhatja. Ajánlatos a kéz körmeit előzetesen levágni, vagy pedig keztyűs kézzel dolgozni. A leszedett gyümölcsöt finom fagyapottal vagy vattával kipárnázott lapos kosarakba vagy a nyakba vetett széles tarisznyába kell elhelyezni; lehet a gyümölcskamrából kihozott fiókokba is rakosgatni, szépen egymás mellé, nem pedig egymásra halmozva.

A leszedett gyümölcsöt valamely zárható, egészséges (nem penészes) és hűvös helyiségbe kell beszállítani és ha ott fajták, nagyság, épség és szépség szerint gondosan átválogattuk, azután helyezni el az előze-

szárnysegédek közelebb léptek hozzá, azután lovukra kaptak, a melyek száguldva siettek le a lejtőn.

Kevéssel 7 óra 30 perc után a folyó tulsó partjától elindult a gyalogság. Sűrű sorokban haladt előre, követve a tartalék széles soraitól. A part fehér homokján tisztán látszott minden egyes ember alakja kék egyenruhájában, a mely pompás, hasonlíthatatlan célpontul szolgált az ellenségnek.

Saját gránitjaik taktusánál haladtak előre a kékruhás emberkéik. A tisztek messze elől, a szárnysegédek a lövészek vonala és a tartalék között, egészen úgy, mint a gyakorló-téren. Két dandár vonult így egy ezerkétszáz méteres sikságon a mukdeni országutól két oldalt emelkedő magaslatok ellen.

Erre a pontra irányult most, a gyalogság támadását elkészítve, a japán ütegek tüze. Srapnellek robbantak az országut mellett kétoldalt emelkedő lejtőkön s gránátok hullottak a falu szalmával födött tetőire. Itt is, ott is lángoszloppá változott egy-egy ház, hogy azután

tesen, teljesen kitakarított, kimeszelt és kisurolt, sőt több nappal előbb jól kikénezt és zárva tartott kamarába. Itt gondunk legyen rá, hogy a fiókok aljára teregetett finom fagyaputra a gyümölcs úgy helyeztessék el, hogy egymást ne érintse s az alma szárával lefelé fordítsák, a körte pedig oldalára legyen fektetve. A legfinomabb gyümölcsöket szokás egyenként puha selyempapirosba is begöngyölni, hogy a ráncosodástól annál jobban megvédelmeztessék. Az is szokásban van, hogy az így egyenként begöngyölt gyümölcsöt papiroslaska, vagy finom fagyapot közé mindjárt ládába csomagolják és így tartják el szállításra készen. Ez azonban csupán a nem gyorsan tulérő almafajtákra ajánlatos eljárás, a melynek alkalmazása különösen a gyümölcs megráncosodása ellen nyújt olalmat. Mindenesetre célszerű azonban a fiókba berakott almákat közös papiroslappal leborítani, a melynek felemelése után az egész fiók tartalmát egy pillantással végig szemlélhetjük, hogy a netán romlókat, valamint a kellően érni kezdőket kiválogathassuk.

Ha a gyümölcsöket beraktároztuk, egy hőmérőt beakasztunk a kamara közepén levő állványra, azután gyengén megkénezzük a helyiséget, vagyis néhány kénszeletet drótra akasztva, meggyújtunk és alája egy tányért teszünk, hogy a lecsepegő ként felfogja és a besötétített kamrát elhagyva, gondosan bezárjuk. Pár hétig be se megyünk oda s később is csak akkor járunk be, ha a gyümölcsöt az érés ellenőrzése céljából, vagy a szállításra szánt gyümölcs kihozatala végett látogatjuk, mely alkalommal a netán romlani kezdő gyümölcsöt is eltávolítjuk. Téli időben, ha szigorú hideg van, bemenetkor megsemmisítjük a hőmérőt, vajjon nem fenyegeti-e a fagy kamaránkat, a minek jól épített kamarában történnie nem szabad, de ha megtörténnék: kis kokszos kályha beállításával kellene ellene védekezni. Eltávozásakor meggyújtunk pár kénszeletet és újból gondosan bezárjuk az ajtókat.

hamurakássá omolják össze. A szél füstfelhőket visz a hegyekre, de a magaslatok némák maradnak.

Közben előre haladnak a kékruhás emberek, lassabban átgázolva a parti homokot. Mögöttük ordítanak az ágyuk. A gránátok mutatják az utat, előre oda a hová gyilkolva és pusztítva lecsap öklünk!

Ezer, majd kilencszáz méternyire közelednek a lövészek az ellenséges hadállás kulcsához, szoroshoz. Az oroszok úgy látszik, csakugyan elhagyták. A magaslatok némák maradnak.

Már csak nyolcszáz méter választja el a kék vonalat céljától. Ekkor kitör a pokol tüze. Mint a mikor apró jégdarabok hullanak millió számra az aszfaltra. Csattog és ropog, mint ezer éles ostorcsapás.

A kékruhás emberek megriadnak. Haboznak, de nem állanak meg. Sőt még gyorsabban haladnak előre zászlóik és tisztjeik nyomában.

Sűrű felhő takarja e közben a tüzelő ellenség haladását jobbra-balra a szorostól, hiszen füsttlen puska-
kaport használnak. A puskaropogás nem szünetel, de a

Ha azután kamaránk teljesen kiürült, alaposan kintisztogatjuk azt, különösen az almából netalán kibújt almamoly-hernyók bábjaiktól, a melyekből a molypillék tavasszal kibujnának és ha szabadba jutnának, pusztító munkájukat megkezdhenék. Éppen ennek meggátlása végett ajánlatos a kamarát az almamoly-rajzás idején állandóan csukva tartani és közben ismételtén kikénezn.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Takarmánypótló anyagok.

Kétségtelen dolog, hogy a takarmányszükség ezen nehéz esztendejében olyan takarmányanyagokra is ki kell terjeszteni a gazdáknak a figyelmüket, amelyekre máskor ügyet sem vetettek, vagy amelyeket nem is ösmernek talán. Ma már alig lehet reménység arra, hogy a tarlóba vetett növények hozama segíteni fogja gazdáinkat: ezt a reménységet a száraz időjárás végleg elvitte. Más segítőeszközökhöz kell tehát fordulniok azoknak a gazdáknak, akik jószágjukat ki akarják teltetni.

Szükséges lesz:

1. hogy a szalmát ebben az évben nagyobb mértékben használjuk a takarmányozásra;

2. most és majd később is olyan anyagokat, melyek eddig ritkán, vagy egyáltalán nem kerültek takarmányozásra, melyek azonban erre a célra egészen jól fölhasználhatók, a takarmányozásnál lehetőleg elővétesse;

3. hogy az erőtakarmányszereket télire jókor szerezzük be, vagy biztosítsuk, mert ezeknek az ára folytonosan emelkedni fog előreláthatólag.

A szalmának kiterjedtebb takarmányozása termé-

menydörgés tulharsogja. A jégverést követi a zivatar. Hangosabban, mint azelőtt, sistereg a szoros felé a japán ütegek gyilkos lehelete. Derék orosz legénység volt, a mely e minden oldalról egy helyre koncentrált srappell-tüzelés következtében ott maradt — hogy ne is kelljen föl többé. Tisztelet a legyőzöttek is!

Már e helyen megjegyzem, bár paradoxonnak látszik, hogy a japán gyalogos dandárok támadását csaknem kizárólag az ágyutüzelés hajtotta végre. Becslésem szerint legalább négyezer puska működött orosz részről. Egy óra alatt midegyik legalább száz lövést tett, a mivel semmi arányban sincs a négy dandárnak hatszáz embernyi vesztesége. De az orosz tüzelés csodálatos hatástalanságát minden néző megértette, a ki a japán tüzelés precíz és valósággal pokoli tüzeit látta. Az ágyuzás nem hagyott időt az oroszoknak, hogy összeszedjék magukat...

(Vége következik.)

szetesen a legközelebb fekvő eljárás. Persze, a szalmaszecskát a jószág csak bizonyos határig veheti föl s azért olyan elkészítési módokról kell majd gondoskodni, melyek nagyobb szalmamennyiség föl vételét teszi lehetővé. Ilyen mód az, hogy a szalma és törekszecskát melá szsal keverjük. Hogy a szarvasmarha nagyobb mennyiségű szalmát vehessen föl, aromatikusan anyagokat, mint malátacsírást, olajpogácsaliszttet stb. is adhatunk hozzá a szalmához és a keveréket meg nedvesített állapotban 24 óráig hagyjuk állni, miáltal kismértékű savanyodás áll be, a szalma meg lágyul és valamivel könnyebben lesz emészthető.

A normális viszonyok közt kevésbé, vagy elá ltalában nem használt anyagok közül a takarmányozásra most felhasználható a falomb, a vadgesztenye és tölgy makk, a fűrészpör, vad- és kultúrnövények levélzete.

A falomb takarmányul nagyon jó. A nyár-, hárs-, juhar-, tölgy-, bükk-, nyír-, akác-, mogyoró és szilfák levei gyakran takarmányoztattak már egyes vidékeken, és részben nemcsak szükségtakarmányul szolgálhatnak, hanem igazán jó takarmányt adhatnak a szarvasmarha, juh és kecske részére, a lombtakarmány tápláléértéke, — amíg zöld, — gyöngye, sőt közepes széna tápláléértékével egyenlő; ha már sárga és lehulláshoz közel áll a lomb, akkor értéke a jó szalma értékére csökkent. A szedett lombból 1000 kgr. élősulyra naponként egész 10 kgr. adható. Ez a mennyiség csak hasznos lehet, ártalmas csak akkor lehetne, ha a leveleket gombák, vagy levéltetvek nagyon megtámadták volna. A leveleken kívül a fák zsenge ágacskáit is értékesek és szintén közepes, vagy gyöngye szénával egyértékűek. Ezeknek a föltakarmányozásához kívánatos, hogy előbb taposással, vagy másképp összezuzzuk, ami azonban nem okvetetlenül szükséges, ha az állatok fogazata jó és az ágak még nem igen fásak. Az összetaposott, zuzott lombmennyiséghez azután 1% malátával és vízzel keverve erjedésnek tehető ki és végül az egész keverék forróvízzel, moslékkal, vagy mással leforrázható. Ez a takarmány ugyanolyan mennyiségben adható a jószág nak, mint a lombtakarmány. A tülevelű fák tüi és ágai gyantatartalmuknál fogva kevésbé alkalmasak a takarmányozásra.

(Folyt. köv.)

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A Niagara vetélytársa.** Ha az öreg Flamarion becslése szerint immár 30.000 esztendő s Niagara, az Erie és Ontario közt ki tudna kelni folyamagyából és a felhők fölé emelkedve áttekinthetne Dél-Afrikába a becsuának földje felé, a hol dörögve zuhan alá a Zambézi folyó vize; bizonyosan előntené a sárga irigység és elkeseredésében azontul még ingerültebben paskolná a gránit kősziklákat és a mohos padmályokat, melyeken porrá zuzná magát. Az elkeseredésre lenne is oka az amerikai vizesésnek, mert látná, hogy az afrikai Viktoria vizesés, a mely mellett el fog vezetni a kairo-fokvárosi

vasut, óriási méreteivel és csodás természeti szépségeivel ma-holnap elfogja tőle hódítani a turistákat. Már ugyanis megcsappant azok száma, a kik a Niagara iránt érdeklődnek és ez nem is csoda mert a természet e gyönyörű játékát ma már jóformán az ipar fogta szolgálatába. A hatalmas folyam vizesés előtti részéből egyre-másra vezetnek el csatornákat ipari üzemek céljaira. Tavaly előtt az óriási folyam az esés fölött már oly sekélylyé vált, hogy át lehetett rajta gázolni. Tavaly azután megjelentek a parton egy kanadai gyár mérnökei és újból elvezettek oldalt egy hatalmas ágot. Így sorvad el lassankint a hajdani vizezés örökké zuggó hullámárja és Alvahélát, a kedvesét sirató szépséges királyleányt, a kinek könnyeiből indián monda szerint ez a hatalmas víz születik, a pörölyök kattogása és a nyers ipari lármája egy napon elűzik a parti berkekből. Annál szebb jövő integet a Viktoria-esés felé. A természetnek e csodaszép játéka felé nemsokára özönlöni fognak a turisták ezrei. Egy függőhidat terveznek a közelében, a melyen a képkairói vasut vonatai fognak majd keresztül robogni, melyek ablakaiból láthatják majd a globe trotterek a 120 m.-ről, tehát a Niagaránál félszer magasabbról aláomló fönséges víztömeget és megüti majd fülünket a vizesésnek mérföldekre elhangzó dörgése. A „Bömbölő-füst“-ről, a hogyan a benszülöttek a Viktoria-esést nevezik, ma még jóformán csak annyit tudunk, a mennyit Livingstonne jegyzett fel róla, az ő „Missionari Travers and Researches in South-Afrika“ című művében. Ebből a forrásból tudjuk, hogy a zuhatagot három oldalt buja, erdős heglánc környezi. „A zuhatagtól mintegy fél mérföldnyire elhagytam a kánoét, a mely idáig hozott, — írja Livingstonne — és utamat egy könnyebben kormányozható lélekvesztőn folytattam. Az áramlás csakhamar elkapott és gyorsan ragadott magával ama hely felé, a hol a part meredek sziklái közt a folyam vize a mélybe zuhan alá. Mielőtt elérné ama helyet, a hol a talaj hirtelen megszűnik és a meder csonkán végződik, egy kis virágos zöld sziget szakítja két hatalmas ágra, mely közvetlenül a meredek szélén nézegeti üde arcukat a rohanó víztükrökben. Egy ideig az a veszedelem fenyegetett, hogy az ár elragad és magával ránt a borzasztó mélységbe, de szerencsére most kisebb volt a vízállás, mint rendesen és így kitudtam kötni a Kertsziget partján. Innen gyönyörűen bontakozott ki ködruhájából a tájkép. Egy kis magaslatról lehetett látni a völgybe is, a hol a Zambézi csillogva és kanyarogva folytatta útját a tenger felé. Maga a csonka felső medence tőlem nyolcvan lábnyira ontotta alá a vizet. A sziget másik partjáról, mely a meredély fölött szögelett ki, magát a habzó, zuhanó víztömeget is lehetett látni, a mint szerte porzott lent a bazalt sziklákon.“ Ilyen bájos képet fest a Viktóriáról a nagy Afrika-utazó. A mai kor kalmárlelkű gyermeke azonban elsősorban nem a szépet, hanem a hasznosat keresi. Így a „The African World Ammal“ már ki is számította, hogy a Zambézi esése harmincöt millió lóerőt képvisel, a melyet 3000 mérföldnyi sugár körben mindenüvé el lehet majd vezetni.

Utolsó hónapjában vagyunk lapunk VIII-ik évfolyamának s így kérjük mindazokat, kik erre még hátralékban vannak, hogy úgy hátralékukat, valamint új előfizetésüket még e hó folyamán beküldeni sziveskedjenek, hogy neveik az új évfolyam nyilvántartásába átvezethetők legyenek. A lejárát mindazoknál, kik augusztus 26-ig beküldték tartozásukat, a címszalagra van jegyezve.

NAPI HIREK.

— **Erdőőri és vadőri szakvizsgák.** Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október hó 19-én és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Beszterczében, Miskolczon, Kassán, Máramarosszigeten, Kolozsváron, Brassóban, Nagyszebenben, Temesváron, Pécsen és Szombathelyen, a vadőri vizsgák pedig az erdőőri szakvizsgákkal kapcsolatosan Budapesten, Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsváron a vármegye székházában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni. Felhívtnak mindazok, a kik az erdőőri szakvizsgát vagy a vadőri vizsgát letenni óhajtják, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat a vizsgák székhelyére nézve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz folyó évi október hó 1-ig nyújtják be.

— **Elvágta a gyermeke nyakát.** Egy elméjében megháborodott, szerencsétlen asszony borzalmas cselekedetéről ad hirt egy szegedi távirat. A szerencsétlen asszony Gyuricza Olga, Gyuricza Lipót szegedi gyógyszerész feltűnő szépségű leánya, a ki kilenc hónap óta elváltan él a férjétől, Moracza dr. orvostól, a kihez ezelőtt három esztendővel ment feleségül. A fiatal asszony, a ki már harmadfél esztendeje idegbajos, darát adott enni tizennégy hónapos gyermekének. A kis gyermek nem akart enni és eldobta a tányért, a mire a beteglelkű asszonyt olyan düh fogta el, hogy konyhakést ragadott és ezzel keresztülvágta a boldogtalan kisded nyakát. Borzalmas tette után a fiatal asszony bement az anyjához és így szólt hozzá: Anyám, Olgicának levágtam a nyakát! Vigyetek az akasztófára! Erre letárgiába esett. Gyuricza Olgát megfigyelés végett bevitték a kórházba.

— **Kéntepek égése a borgói havasokban.** Besztercéről írják: Az utóbbi időben nap-nap után tűz volt a borgói havasokban s a tűz óriási pusztítást okozott a fenyvesben. Nagyobb veszedelem fenyegette azonban a Kelemen-havast, a melynek belsejében és felszínén rengeteg kiterjedésű kéntepek vannak. A köröskörül égő őserdők a Kelemen-havasig értek, meggyuladt a termésken s borzasztó lett a helyzet. A földből kiömlő kénár hozzáférhetlenné tette a nagy hegyet s

már-már attól kellett félni, hogy lángbaborul a hegy belseje is, a mikor végre tartós eső támadt, mely hihetőleg megakadályozza a tűz tovább terjedését.

— **Kegyelem.** Lembergől jelentik: Ő felsége születésnapja alkalmából kegyelmet adott a 12. huszárezred ama huszonegy katonájának, akiket öt hónaptól egy évig terjedő börtönre ítéltek, mert a hároméves szolgálati idő meghosszabbításakor vonakodtak szolgálatot tenni. A király a büntetést teljesen elengedte és a husárok tegnap délután Nagyikindára utaztak, ahol az ezred jelenleg állomásozik.

— **Megmérgezett házaspár.** Klopodia községben Matej Ádám földmivesgazda családja mérgezési tünetek között tegnap megbetegedett, mire orvosi segély érkezett, Matej Ádám és neje kiszenvetk. Az ügyesség megindította a vizsgálatot és a felboncolt holttestek belső részeit vizsgálat végett a budapesti vegyvizsgáló-intézethez küldte. Matej Ádámnak örökösödési póre volt öccsével, kit a vizsgálóbíró ma kihallgatott.

— **Tíz ember a föld alatt.** Hévízgyörkön, Schosberger Lajos birtokán szerencsétlenség történt a minap. A földbirtokos szőlőjében pincét ásatott, a munkával már jó előre is haladtak. Tíz munkásember dolgozott ott, midőn a pince beszakadt s az összes munkásokat maga alá temette a föld. A nép kiásta a munkásokat. Ezek közül kettő már meghalt és többen súlyos sérülést szenvedtek. A súlyosan sérült munkásokat vonaton a budapesti kórházakba szállították.

— **Szerencsétlenség egy népünnepen.** A morvaországi Trebitsch városban történt, hogy egy ottani egyesület jubileuma alkalmából különféle ünnepet s egy kirándulást rendeztek a város közelében, egy malom mellett levő kiránduló helyre. Mikor a kiránduló közönség át akart menni egy kis hidon, a sok nép alatt a hid leszakadt s körülbelül százan a folyóba zuhantak. Iszonyu jajveszékelés támadt. A közönség azonnal mentéshez látott és ki is huzta a vízből valamennyiöket. Senki sem fult a folyóba, de sokan megsebesültek.

— **Életmentő plébános.** Gánti fejérmegyei községben a minap Neukom Józsefné hetven esztendősen beteges földmives-asszony a miatt való elkeseredésében, hogy hozzátartozói rosszul bántak vele, az udvaron levő kutba ugrott. A halálra szánt asszony sikoltására összefutottak a szomszédok, de senki sem mert leereszkedni utána a kutba. Az utolsó pillanatban oda érkezett a község plébánosa, Grosz Ferenc, a ki gyors elhatározással a kutba bocsáttatta magát s a fuldokló asszonyt fölhozta a mélységből. A derék papot megéljeneztek.

— **Szerencsétlenség egy grófi kastélyban.** Nagy szerencsétlenség történt a minap Csekonics Endre gróf zombolyai kastélyában. Három munkás egy mély gödröt tisztogatott, miközben a gödör fala bedőlt s a munkásokat maga alá temette. Az egyik munkás, Kóri Antal meghalt a másik kettő halálosan megsebesült. A hatóság megindította a vizsgálatot.

— **Érdekes vadászati trofeák.** József Ágost főherceg, hazánk egyik legkiválóbb vadásza, nemrég a kisbecskereki (Temesmegye) nagy nádasban vadászott

báró Barczó-Manasz György vadászterületén. Hires volt ez a mocsaras terület azelőtt is viziszárnysainak sokaságáról, főként kacsafajainak sokféleségéről; gémek és egyéb vízi és tóparti madarak gyakoriak ott. Ujabban azonban még egy érdekessége van e terület faunájának; a magyar ibisz (*Ibis falcinellus*), a mely faj régebben ugyan el volt terjedve azon a vidéken is, de azután elvonult. Most ismét nagy számban jelentkezett ott, a minek legjobb tanúsága éppen az, hogy a főherceg több példányt ejtett zsákmányul. Érdekes az is, hogy ez a déli faj különben az idén a Dunántulban felhúzódott Esztergom, Komáromig. A fehér rókának (a mi közönséges rókáknak albinoja) Bártfa vidékén, úgy látszik, állandó családi törzsöke van. Fehér minden szőre szála, hasa-háta, füle, körme egyaránt, csak a szeme vörös. Félnövésű az állat, nyári bundában. A régebben küldöttek között volt már téli példány is, hófehér tiszta bundával. A fehéren tarka őzek nem tartoznak a legnagyobb ritkaságok közé. Az idén egy tiszta fehér bakoska is került az állattani intézetbe.

— **Parasztlegények párbaja.** Érmihályfalván, mint Nagyváradról jelentik, Száva András és Kerecsi Gábor parasztlegények szerelmi ügy miatt valószínű párbalyt vívtak, a melynél Száva halva maradt a helyszínén. Kerecsi önként jelentkezett a csendőrségnél, a hol letartóztatták és a nagyvárad ügyészséghez szállították.

— **Borzalmas népitélet.** Az Egyesült-Államok Statesborough nevű városában rettenetes módon végzett ki a nép haragja két néger, akik egy Hodges nevű farmert feleségével és három gyermekével együtt meggyilkoltak és a holttesteket elégették. A bíróság a gyilkosokat halálra ítélte, de az ítélet végrehajtását a négekre felbőszült fehérek megelőzték. Körülvették a törvényszék épületét, a börtönőröket lefegyverezték és a két halálraíteltet: Reed-et és Kato-t tömlőcükéből kivonszolták és az erdőbe vitték őket. A meggyilkolt öccse és a bírák hiába kérték a tömeget, hogy bizzák a törvényre a gonosztevők megbüntetését. A fehérek az erdő egyik tisztásán cölöpöket vertek a földbe, a négereket odakötözték, kerosinnal leöntözték és megsütötték őket. Mielőtt azonban a lábuknál összehalmozott rőzsét meggyújtották volna, a két szerencsétlent lefényképeztették. Azután örömmujongások között meggyújtották a rőzsét és gyönyörködtek az áldozatok kinszenvedéseiben. Reed csak vonaglott, de nem kiáltozott, Kato ellenben irtózatossan jajgatott. Sűrű haja, a mely teljesen át volt itatva kerosinnal, rögtön tüzet fogott. A lincselőknek ez nem volt elég, tüzes csóvákat is dobáltak az áldozatok testére. Három perc múlva a négerek kinszenvedtek. A tömeg ekkor megrohanta az áldozatok holttestét, hogy emléket vigyen magával a „népünnep“-ről. A lincselők azután elrontották a városba vezető telefonvezetékeket, hogy a törvényszék segítséget ne kérhessen a szomszéd városokból. Savannából érkezett jelentések azonban, a melyek odaérkezett statesborough-i lakosok révén kerültek nyilvánosságra, azt mondják, hogy ezek

a borzasztó dolgok még tovább is folytatódtak. Egy Bell nevű néger, akinek a Hodges-család meggyilkolásában szintén része volt, ugyancsak elhurcolták a börtönből és megégették. Megégették két néger papot is, akik Bell vallomása szerint tudtak a gyilkosságról. A fehérek azt állítják, hogy a Hodges-család meggyilkolása egy néger bandának volt a műve, amely a fehérek ellen összeesküdött. Statesboroughban a katonaság helyreállította ugyan a rendet, de még mindig nagy izgatottság uralkodik a városban. A börtönőrök vallomása szerint a líncselés vezetői a város legelőkelőbb polgárai, köztük a sheriff voltak.

Szerkesztői üzenetek.

Urbán István urnak, *Leibitz*. Az erdőtörvény 17. §-a alá tartozó erdőbirtokosok erdőőrei számára előírt fegyverzet beszerzési módja és helye iránt a földművelésügyi m. kir. ministerium 1896. évi 35936. számú körrendelete intézkedik, melyet nemrég lapunkban is közöltünk. Erről Önt külön levelezőlapon is értesítettük. — **Botos Mihály** urnak, *Petrosény*. Nem csodáljuk, hogy az illető fel lett függesztve, hiszen a ki egy helyen hazug és csal, nem lehet becsületes másutt sem. Minket hitegető szavaival szinte érzékenyen megkárosított. A névjegyzékben foglaltak valamennyiének küldtünk mutatót s csodáljuk, hogy ketten nem kapták meg. Most ezeknek újból küldtünk egy-egy számot. Nem lenne szíves közölni, hogy ki lett kinevezve a nemrég ott pályázat alá bocsátott állásra? — **Bálint Gábor** urnak, *Zenta*. A vonatkozó feltételeket még nem kaptuk meg, így legjobb lesz, ha azok közlése végett egyenest az Akadémia igazgatóságához fordul, ez azonnal megfogja küldeni.

A kiadóhivatal postája.

Csaplár János urnak, *Pusztavám*. A hiányzó számot a mult számhoz csatolva újból megküldtük. — **Derda Károly** urnak, *Élesd*. Egy Élesdre címzett lapja — a 40-ik szám — azzal érkezett vissza, hogy Ön ott ismeretlen s ezért további értesítéseig nem küldtünk lapot; most megküldtük a 40—48. számokat egyszerre. Előfizetése mult év december végén járt le. — **Bodnár Mihály** urnak, *Mátrafüred*. Igérete nekünk készpénz s a lapot mindenkor akadálytalanul fogjuk küldeni. — **Szabó József** urnak, *Sopron-Kövesd*. Lapjának legkésőbb kedden reggel már ott kell lenni a postán s ha később kapja, annak oka csak az ottani posta. Szíveskedjék ott utánna nézni. — **Zsidai Károly** urnak, *Loesmánd*. A 4 korona beérkezett. — **Mészáros János** urnak, *Dallos-fürész*. November 15-ig van előfizetve.

Hirdetések és pályázatok.

Az **ivánczi** (Vas-megye) **uradalomnál** egy erdőőri szakiskolát végzett
nőtlen egyén

állást nyerhet. — Javadalmazása: 240 kor. készpénz, lődj, 8 ürm.³ tűzifa, butorozott szoba, világítás és élelmezés.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.“ gyorsajtóján.

ERDÉSZETI ÚJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. szeptember 4.

49. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Kürtös körerdész. — 2. A téli gyümölcs elraktározásáról. — 3. Tárca: A japánok tűzkeresztisége. — 4. Hasznos tudnivalók. — 5. Külömfélék. — 6. Napi hírek. — 7. Szerkesztői üzenetek. — 8. A kiadóhivatal postája. — 9. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a *legújabb francia- és angol-divat* szerint, szinte *jutányos árban* készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra **ingyen és bérmentve** küldjük meg **árjegyzékünket** és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságú földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbizott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

3209/1904. erd. sz.

Pályázati hirdetés.

Somogyvármegye területén az állami kezelés alatt álló erdők és kopár területek őrzetére **Kaposvár** székhellyel szervezett lengyeltóti-i járási erdőőri állás betöltendő lévén, ezen összesen 960 (kilencszázhatvan) kor. javadalmazással díjazott II. osztályu **járás** **erdőőri állásra** pályázat hirdettetik.

A pályázni szándékozók felhivatnak, hogy Somogyvármegye közigazgatási erdészeti bizottságához címzett 1 (egy) koronás bélyeggel ellátott, a hivatalos magyar nyelv birását, életkorukat, ép, erős testalkatukat, az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában előirt minősítésüket és eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal kellően felszerelt, sajátkezüleg irt kérvényüket legkésőbb az **1904. évi október hó 1-éig a kaposvári m. kir. állami erdőhivatalhoz** adják be.

Erdőőri szakiskolát végzett egyének előnyben részesülnek. A kinevezendő járási erdőőr köteles állását azonnal elfoglalni.

Kaposvár, 1904. évi augusztus hó.

Közig. erd. bizottság.

3 erdőőr,

kik magyarul és románul beszélni és magyarul írni tudnak, hasonló szolgálatot már teljesítettek, lakás, fűtés és világítás mellett 40—50 korona havi kezdőfizetéssel azonnali alkalmazást találnak: **Milkó Vilmos és fiai és id. Mélik István Dobuban,** és **Markovits** fűrésztelepén **Romuli,** u. p. **Telcs, Besztercze-Naszód-megye,** a hová az ajánlatok is címzendők. 2—3

AJÁNLKOZÁS.

A vadászatban kitűnően jártas, jó bizonyítványokkal rendelkező egyén, ki a szakvizsgát is jó sikerrel letette, Ő Fensége József királyi herceg kisjenői uradalmában több éven át mint fácános volt alkalmazva s most mint alerdész szolgál az agai uradalomban, elvállalja mindenféle **vadászterületek és fácánosok berendezését** s szavatol érte, hogy 2 év alatt **minden duvadat kipusztít**, állást keres valamely magán uradalomnál vagy vadásztársaságnál. Szíves megkeresések a lap szerkesztőségéhez küldendők, melynél a cím is megtudható.

3—12

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros Klostrom-u. 1. KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET

AJÁNLIJA AZ ŐSZI IDÉNYRE DÚSAN
FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:
ELJEGYZÉSI- ÉS * * *
* * ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.
MINDENMÉ
NYOMTATVÁNYAIT. * *
DISZES KIÁLLÍTÁS
MEGHIVÓIT,
GYÁSZLAPJAIT ÉS
* * FALRAGASZAIT STB.
Sürgőnycim:
Könyvnyomdarész.

„SZÁSZVÁROS“
politikai
és vegyes tartalmu
hetilap
kiadóhivatala.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapítotott 1847.

Brausweller János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálatója
a remontoir ingaóráknak stb. stb.

**ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vadászszobák berendezése,
trophaeák, szőnyegek, új szerke-
zetű fegyvertartók, reliefsképek
készítésére, valamint mindenféle
állatok művészi preparálására
vállalkozom. — Preparálásra alkalmas
vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE
SZEGED.
Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

1899. SZEGED: OKLEVÉL. 1900. AZ ORSZÁGOS IPAREGYESÜLET BRONZ DISZ-ÉRME.

#

#

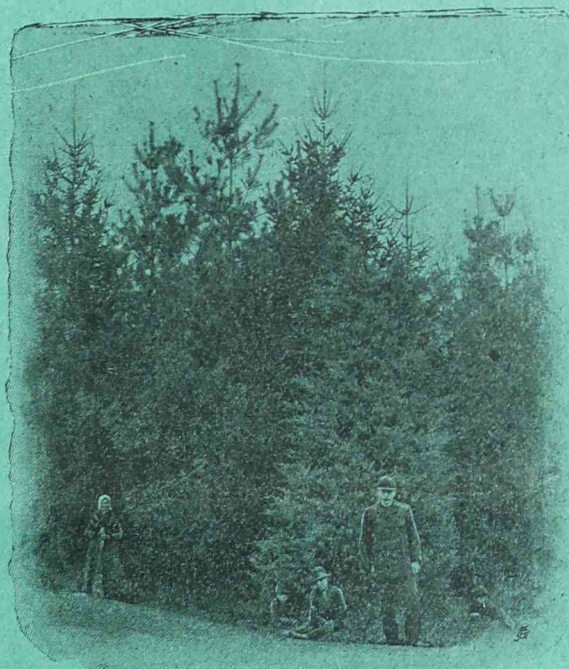
1897. ARCACHON: ARANYÉREM, DISZOKLEVÉL. 1897. VILÁGKIÁLLÍTÁS BRÜSSEL: EZÜSTÉREM. 1898. M.-VÁSÁRHELY: DICSÉRO ARANY-OKLEVÉL.

1900. VILÁGKIÁLLÍTÁS PÁRIS: EZÜSTÉREM. — 1903. MAGYAR ÁLLAM CIMERE. — 1903. KERTÉSZETI KIÁLLÍTÁS ZENTA: EZÜSTÉREM.

Magyar Magpergető-Gyár

Erdei csemetekert

és díszfenyőtelep

Faragó Béla

CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI
UDVARI SZÁLLÍTÓ

== ZALA-EGERSZEGEN. ==

Tisztelettel kéri a magyar erdész közönséget, hogy **erdei vetőmag és erdei csemete, továbbá díszfenyő** szükségletének beszerzése alkalmával hézagpótló hazai iparvállalatát az eddig is kitűnő módon megnyilatkozott becses **pártolásában megtartani méltóztassék.** — Cégem erdőbirtokosoktól is szívesen vásárol mindennemű **famagot és annak idején mintázott ajánlatokat kér.**

Az 1902. II. MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLÍTÁS POZSONY: ARANYÉREM ÉS ELISMERŐ OKLEVÉL.

1903. KERTÉSZETI KIÁLLÍTÁS SZATMÁR: DISZOKLEVÉL. 1903. CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓI CIM.

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Őszi vetésre és szállításra
ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és cser makkot
u. m. szavatolt frissen szedett
gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismert kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél cégét,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemü

tű- és lombfa-csemetékkel
is szolgálhatok! *

Elsőrangu magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos diszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.